

KÖZCSEND

A csöndnek mindegy

Ez — még — nem télialkonyom.
De már verseim gyülevésznek,
hogy velük ékelt sorsomat
sziklából szikrámmal repesszem.

Ez még nem hegyihitetés:
beúsznak hajók ablakomba.
Míg láttuk nézem, hitet és
reményt se vesztek: jövőfagyva.

Eddig mint jégbefűlt folyót
mely dermedezve reszket veszteg,
feledtem durva rosszat, ami volt
s bizalmon vontatódom, tettleg.

Addig még fürdetem magam,
amíg nem jönnek alám szirtek
S ha este lesz?

Szakadsz, havam!

A fehér csönd beér. De mindegy.

Ragaszkodóm, ravaszkodóknak

Mi koz-javallott el- és bevégeztetik,
és hozzá minden új kukorítás
csak igazságmély-visszhangjától távolít.
E nélkül nincs. Nem lehet annak hajnala, ki turkál
törvénygyökért kotorva, mitől sudar dölne el —
rea kakaskodók ravasz fejére is.